

[Finansministeren.]

stort et administrativt besvær, hvis man skulle til at frasortere de investeringer, der sker i obligationer. Denne investering er af meget begrænset omfang, hvis den i det hele taget foretages; det er altså af praktiske grunde, at vi tager obligationer med.

Det ærede medlem hr. Mose Hansen var inde på den foreslåede bestemmelse i § 4, hvorefter finansministeren efter indhentet erklæring fra ligningsrådet fastsætter de særlige regler for opgørelsen af den del af medlemmernes særlige indkomst eller almindelige indkomst, der hidrører fra foreningens værdipapirer. Jeg tror nu ikke, det vil være muligt at få disse retningslinjer eller regler fastlagt allerede under et udvalgsarbejde med dette lovforslag. Jeg tror også, det vil være rigtigt, at ligningsrådet, hvor også folketinget er repræsenteret, får lejlighed til at komme med forslag til de regler, som finansministeren efter lovforslaget endeligt skal fastsætte. Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om adgang til præsteembeder i folkekirken.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1475, fremsættelsen i tidenden sp. 3523).

Lovforslaget sattes til forhandling.

H. Larsen (Bjerre): I vort lands kulturelle liv indtager folkekirken en så fremskudt plads, at selv mindre ændringer inden for dens rammer påkalder interesse. Det vil også være tilfældet med det lovforslag, som den højtærede kirkeminister her har fremsat om adgang til præsteembeder i folkekirken.

De forskellige paragraffer i lovforslaget er udmærket belyst, dels i bemærkningerne, dels i den højtærede kirkeministers fremsættelse, hvorfor mine bemærkninger her ved første behandling kun skal gælde det nye princip, lovforslaget knæsætter, nemlig dette, at der nu bliver adgang for andre personer end tidligere til at søge embeder i folkekirken.

Nu skal man jo også i vor folkekirke være sig for falske profeter, og jeg tror heller ikke, at den udvidede ramme, som denne lov skaber for ansættelser i folkekirken, ligefrem vil sluse sådanne uønskede skikkelser ind i vort evangelisk-lutherske kirkeliv, men det forekommer mig dog at være nødvendigt med en lidt klarere præcisering af, hvad det er for nye personer, der fremtidig vil kunne få overladt folkekirken prædikestole og menigheder, hvis dette lovforslag vedtages.

Med det dybe kendskab til kirken og dens problemer, som den højtærede kirkeminister besidder i så rigt mål, er der da også klogeligt i lovforslagets § 3 foreslået nedsættelse af et sagkyndigt udvalg bestående af høje gejstlige, som skal skille klinten fra hveden, for at blive i et ordvalg, der passer til lejligheden. Det er skam en streng komité, hvad angår sagkundskab. Her er først biskoppen over Københavns stift, dernæst en anden af landets biskopper, så følger en professor ved hvert af de teologiske fakulteter og sluttelig en repræsentant for kirkeministeriet med forstanderen for pastoralseminariet i følge. Skulle vi ikke have en formildende omstændighed i form af en repræsentant for menighedsrådene, højtærede minister? Ja, jeg spørger bare. Det er jo dog til syvende og sidst menighederne, som enten skal glæde sig eller græmme sig, når valget endelig er truffet. Forhåbentlig bliver der kun grund til det første, at glædes. Dette og andet i lovforslaget kan der blive lejlighed til at se nærmere på i det udvalg, som jeg efter forhandlingens slutning vil tillade mig at foreslå nedsat.

I øvrigt har jeg ingen indvendinger at gøre imod lovforslaget, som i vide kredse i vort folk vil blive hilst med tilfredshed. Ikke mindst ved jeg, at der hos baptister og metodister rører sig varme følelser, fordi dette lovforslag ligesom officielt udtrykker anerkendelse af et mangeårigt dygtigt kirke-